

The development of Storyline learning the biography of Lord Buddha for Prathomsuksa 3

Surichay Sutsakhon¹, Prapassorn Rittisit² & Atchariya Promtow³

Received	Reviewed	Revised	Accepted
28/06/2564	29/06/2564	22/07/2564	23/07/2564

Abstract

The objectives of this research are: (1) The development of Storyline learning of the biography of Lord Buddha for Grade 3 students for efficiency 80 / 80 (2) compare learning achievement between before and after learning of Grade 3 students by the development of Storyline learning (3) study of communication skills of Prathomsuksa 3 students by The development of Storyline learning of the biography of Lord Buddha (4) study the satisfaction of Prathomsuksa 3 students by The development of Storyline learning of the Buddha history The samples were 25 Prathomsuksa 3 students selected by cluster sampling. (1) The students in grade 3 were divided into 4 groups according to schools. (2) One school was randomly drawn by drawing lots. It was found that the students of Ban Nongjik School. Then use all students as a sample. Research instruments consisted (1) of 10 problem-based learning management plans, (2) achievement tests of 20 items, (3) test of skills assessment The statistics used for data analysis were mean, standard and deviation. The results showed that, (1) The efficiency of the development of Storyline learning were effective at 80.20/85.20, (2) Problem solving ability of The learning activities of the storyline on the Buddhist history in grade 3 after studying were significantly higher than before learning at the .05 level (3) Communication skills scores of Prathomsuksa 3 students by organizing story-line learning activities at a good level ($\bar{X}$ = 9.71, S.D. =1.09) (4) satisfaction with story-line learning activities. which was at a high level ($\bar{X}$ = 2.73, S.D. =0.44)

Keyword : The development of Storyline learning, Learning activity effectiveness, Learning achievement, Communication skills, Satisfaction with learning activities Buddha history

¹ Khon Kaen University, Email-Surichaysutsakhon2537@gmail.com

² Khon Kaen University, Email-Surichaysutsakhon2537@gmail.com

³ Khon Kaen University, Email-Surichaysutsakhon2537@gmail.com

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ เรื่อง พุทธประวัติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

สุริยา สุตสาร⁴, ประภัศร ฤทธิสุทธิ⁵ และอัจฉริยา พรหมท้าว⁶

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ (1) เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ เรื่อง พุทธประวัติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 (2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นป.3 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ (3) เพื่อศึกษาทักษะการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นป.3 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ และ (4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นป.3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นป.3 โรงเรียนบ้านหนองจิก จำนวน 25 คน ได้มาโดยการเลือกแบบสุ่ม (Cluster Sampling) ดังนี้ (1) แบ่งกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ออกเป็น 4 กลุ่มตามโรงเรียน (2) สุ่มโรงเรียนมา 1 โรงเรียน ด้วยวิธีการจับสลาก พบว่าได้ นักเรียนโรงเรียนบ้านหนองจิก แล้วให้นักเรียนทุกคนเป็นกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือประกอบด้วย (1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน (2) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 20 ข้อ (3) แบบประเมินทักษะการสื่อสาร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า (Wilcoxon-signed rank test). ผลการวิจัยพบว่า (1) ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 80.20/85.20 (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นป.3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 (3) คะแนนทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นป.3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ โดยอยู่ในระดับดี ($\bar{X}$ = 9.71, S.D. = 1.09) (4) ความพึงพอใจต่อการกิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ โดยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 2.73, S.D. = 0.44)

คำสำคัญ : การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์, ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ทักษะการสื่อสาร, ความพึงพอใจต่อการกิจกรรมการเรียนรู้

⁴ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, Email-Supakornwongyai@gmail.com

⁵ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, Email-Supakornwongyai@gmail.com

⁶ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, Email-Supakornwongyai@gmail.com

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 22 ระบุว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเอง และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ และมาตรา 24 กล่าวว่า การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะกระบวนการคิดการจัดการการเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะพื้นฐานของการมีส่วนร่วมที่มี คุณภาพของสมาชิกในสังคม จึงสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ กล่าวว่า ผู้สอนจะต้องมีความรู้ความสามารถในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน และสอดคล้องกับสภาพจริง เลือกวิธีการสอนแบบต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับเรื่องที่จะจัดการเรียนรู้

ปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ที่ร้อยละ 67.96 ซึ่งมีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาที่โรงเรียนได้กำหนด จากการศึกษาข้อมูลจากรายงานการประเมินตนเองของโรงเรียนบ้านหนองจิก (SAR, 2562, น. 32-33) เนื่องด้วยนักเรียนยังไม่ตระหนักถึงความสำคัญต่อรายวิชาพระพุทธศาสนา รวมไปถึงยังไม่เข้าใจในรายละเอียดของเนื้อหาวิชาพระพุทธศาสนา และรูปแบบการจัดการเรียนการสอนไม่สร้างแรงดึงดูดที่จะสามารถให้นักเรียนเกิดความสนใจที่จะเื้อต่อการพัฒนาด้านการเรียนของนักเรียน โดยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนจะใช้หนังสือเรียนเป็นสื่อที่ใช้ประกอบในการเรียนเป็นหลัก เน้นการบรรยายและท่องจำมากเกินไป จึงส่งผลให้นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่าย และทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกตึงเครียดในการจัดการเรียนการสอน ส่งผลให้นักเรียนลืมความรู้ที่ได้จากการเรียนได้อย่างง่ายดาย เนื่องจากเกิดจากการฟังเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในการกล้าแสดงออก ไม่ค่อยกล้าที่จะแสดงออกในการพูดตอบคำถาม และมีความเขินอายที่จะออกไปพูดหน้าชั้นเรียน จากปัญหาที่เกิดขึ้นส่งผลให้นักเรียนขาดทักษะด้านการสื่อสาร

ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ มีความเหมาะสมในด้านเนื้อหา และวิธีการสอนที่แตกต่างกัน ผู้ศึกษา จึงสนใจที่จะนำวิธีการเรียนการสอนแบบสตอรี่ไลน์ มาใช้สอนในรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เนื่องจากการสอนแบบสตอรี่ไลน์ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีการผูกเรื่องแต่ละตอนให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและเรียงลำดับเหตุการณ์ โดยใช้คำถามเป็นตัวนำในการให้นักเรียนไปสู่การทำกิจกรรมต่างๆ ทำให้ผู้เรียนแต่ละคนเกิดความเข้าใจกับเนื้อหา ทั้งยังส่งผลให้ผู้เรียน มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมห้อง และสามารถทำแบบทดสอบได้คะแนนที่ติดมากขึ้นอีกด้วย ซึ่ง

สอดคล้องกับหลักการของการจัดการศึกษาในปัจจุบัน นั่นคือ (Bell & Harkness, 2004 : 17) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนสตอรี่ไลน์ ว่าเป็นการออกแบบบทเรียนหรือการจัดการเรียนการสอนโดยครูเพื่อให้เป็นไปตามเส้นทางการเดินเรื่อง นักเรียนจะได้สร้างสรรค์และพัฒนาไปตามเรื่องบนเส้นทางการเดินเรื่อง โดยมีจุดเน้นที่ ความรู้และเนื้อหาหลักสูตร ในขณะที่เดินเรื่องไปตามเนื้อเรื่องนักเรียน จะได้ฝึกทักษะ และมีการผลิตชิ้นงาน และในแต่ละตอนของเส้นทางการเดินเรื่องได้ออกแบบไปตามคำถามหลัก ซึ่งสตอรี่ไลน์ไม่เพียงแต่ให้ความรู้และทักษะเท่านั้น แต่ยังให้ความรู้สึกและประสบการณ์ที่หลากหลาย (หลักสูตรแกนกลาง 2551 : 3) กล่าวว่า ความสามารถในการแก้ปัญหาจัดเป็นสมรรถนะที่สำคัญในหลักสูตร และเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยสติปัญญาและการคิดต่ออุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้อง มีความเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล มีความแสวงหาความรู้ การประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นจะเห็นได้ว่า แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมการเรียนการสอน และสร้างทางเลือกในฝึกทักษะการพูดที่ผู้ศึกษาสนใจ คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ มาใช้สอนในวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่องพุทธประวัติ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ เป็นการจัดการเรียนรู้รูปแบบการเรียนรู้ที่ใช้การผูกเรื่องเพื่อนำไปสู่แนวคิดสำคัญ โดยมีการลำดับขั้นตอนและเรื่องราว อย่างต่อเนื่องและมีคำถามหลักเป็นตัวเชื่อมโยงเรื่องราวแต่ละส่วนเข้าด้วยกัน (Anantavorasakul, A., 2001 : 183-202) การจัดการเรียนการสอนแบบสตอรี่ไลน์จะเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยใช้การดำเนินเรื่องราวที่รวมเข้ากับเนื้อหาและเรียงลำดับให้ติดต่อกันเหมือนการดำเนินชีวิตจริง ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ โดยนำ ฉาก ตัวละคร วิถีชีวิต และเหตุการณ์สำคัญต่างๆ ในเรื่องมาผูกโยงเป็นเรื่องราว และใช้คำถามหลักเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนคิดแก้ปัญหาและเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ในการจดจำและพัฒนาได้ดีขึ้น และเข้าใจในเรื่องราวกับบทบาทสมมุติที่กำหนดขึ้น ทั้งยังส่งผลให้ผู้เรียนรู้จักที่จะฝึกการกล้าแสดงออกและการสื่อสารระหว่างเพื่อนด้วยตนเอง จนเกิดการเรียนรู้ในสิ่งที่ถ่ายทอดร่วมกันและตอบสนองต่อกันได้ตรงตามเจตนาของทั้งสองฝ่าย รวมทั้งมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนในกลุ่มและกับครู

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร ให้การเรียนการสอนบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ส่งผลดีต่อการพัฒนาการเรียนการสอนในสถานศึกษา ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ในรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคม ศาสนา วัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองจิก ตำบลหนองจิก อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1 เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ เรื่อง พุทธประวัติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
- 2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ เรื่อง พุทธประวัติ
- 3 เพื่อศึกษาทักษะการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ เรื่อง พุทธประวัติ
- 4 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ เรื่อง พุทธประวัติ

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Storyline เรื่อง พุทธประวัติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาหนองจิกคำพิ อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวนทั้งหมด 127 คน จาก 11 โรงเรียน
2. กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 ห้องเรียน 25 คน โรงเรียนบ้านหนองจิก ในศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาหนองจิกคำพิ ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 1 ได้มาแบบวิธีการเลือกแบบสุ่ม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 1.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม รายวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่องพุทธประวัติ โดยใช้แผนกิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ จำนวน 10 แผน รวม 10 ชั่วโมง
- 1.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ เรื่องพุทธประวัติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

1.3 แบบประเมินทักษะการสื่อสารของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

1.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

2. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะครุศาสตร์ หลักสูตรสาขาสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลโรงเรียนบ้านหนองจิก

2.2 ทำการทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Post – test) ที่สร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ เก็บคะแนนผลสอบก่อนเรียน

2.3 ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง กับกลุ่มตัวอย่างด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ จำนวน 8 แผนการจัดการเรียนรู้

2.4 เมื่อจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ ครบทุกเนื้อหาแล้ว ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างอีกครั้ง เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนกับหลังเรียน

2.5 ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างตอบแบบทดสอบความพึงพอใจต่อ เรื่องพุทธประวัติ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์

2.6 นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างไปดำเนินการวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อสรุปผลการทดลองตามวัตถุประสงค์การวิจัยต่อไป

3. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องพุทธประวัติ กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม โดยใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร E_1/E_2

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนของนักเรียนที่เรียนการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ เรื่องพุทธประวัติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการใช้โดยใช้ t-test (Dependent Samples)

3. วิเคราะห์ทักษะการสื่อสาร โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

74. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ เรื่องพุทธประวัติ ชั้นประถมศึกษาปีที่

3

จำนวนนักเรียน	คะแนนจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ ระหว่างเรียน (120 คะแนน)		คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียน (20 คะแนน)	
25	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ (E1)	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ (E2)
	96.24	80.20	17.04	85.20
ประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้(E1/ E2) เท่ากับ 80.20/85.20				

คะแนนจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ ระหว่างเรียน (E1) เท่ากับ 96.24 คิดเป็นร้อยละ 80.20 และคะแนนจากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน หลังเรียน (E2) เท่ากับ 17.04 คิดเป็นร้อยละ 85.20 ดังนั้น กิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ เรื่องพุทธประวัติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 80.20/85.20 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ เรื่องพุทธประวัติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การจัดการเรียนรู้	n	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	Z	Asymp. Sig.
ก่อนเรียน	25	20	12.52	9.81	4.412	0.00
หลังเรียน	25	20	16.72	4.86		

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ เรื่องพุทธประวัติ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์

เลขที่	ครั้งที่ 1 (เต็ม 12)	ครั้งที่ 2 (เต็ม 12)	ครั้งที่ 3 (เต็ม 12)	ครั้งที่ 4 (เต็ม 12)	รวมคะแนนเฉลี่ย	แปลผล
1	8	9	10	12	9.75	ดี

2	8	8	9	11	9	ดี
3	9	9	10	11	9.75	ดี
4	7	8	11	12	9.5	ดี
5	7	8	10	10	8.75	ปานกลาง
6	9	10	11	12	10.5	ดี
7	8	9	10	11	9.5	ดี
8	6	7	8	7	7	ปานกลาง
9	9	9	10	11	9.75	ดี
10	10	11	12	12	11.25	ดีมาก
11	11	11	12	12	11.5	ดีมาก
12	10	10	11	12	10.75	ดี
13	10	12	12	12	11.5	ดีมาก
14	8	9	10	12	9.75	ดี
15	8	10	10	11	9.75	ดี
16	7	8	9	10	8.5	ปานกลาง
17	9	10	11	11	10.25	ดี
18	8	8	9	10	8.75	ปานกลาง
19	7	8	10	11	9	ดี
20	9	10	11	12	10.5	ดี
21	8	9	9	11	9.25	ดี
22	10	11	12	12	11.25	ดีมาก
23	8	8	9	11	9	ดี
24	7	7	9	10	8.25	ปานกลาง
25	9	9	10	12	10	ดี
รวม	210	228	255	278	242.75	
$\bar{x}$	8.4	9.12	10.20	11.12	9.71	
S.D.	0.00	1.30	1.12	1.13	1.09	
ระดับ	ปานกลาง	ดี	ดี	ดีมาก	ดี	

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนทักษะการสื่อสารต่อการกิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ โดยรวม ($\bar{x}$ = 9.71, S.D. = 1.09) อยู่ในระดับดี เพื่อพิจารณา

ค่าเฉลี่ยรายครั้งได้ดังนี้ ครั้งที่ 1 ($\bar{X}$ = 8.4, S.D. = 0.00) อยู่ในระดับปานกลาง, ครั้งที่ 2 ($\bar{X}$ = 9.12, S.D. = 1.30) อยู่ในระดับดี, ครั้งที่ 3 ($\bar{X}$ = 10.20, S.D. = 1.12) อยู่ในระดับดี, ครั้งที่ 4 ($\bar{X}$ = 9.71, S.D. = 1.09) อยู่ในระดับดีมาก

4. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1	เนื้อหาในบทเรียนเข้าใจง่าย	2.76	0.44	มากที่สุด
2	ใบงานและแบบทดสอบเหมาะสม	2.56	0.51	มากที่สุด
3	สามารถนำความรู้ในกิจกรรมไปปรับใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	2.68	0.48	มากที่สุด
4	กิจกรรมการเรียนรู้สนุกและน่าสนใจ	2.60	0.50	มากที่สุด
5	กิจกรรมนี้ทำให้นักเรียนกล้าแสดงออก	2.72	0.46	มากที่สุด
6	ครูตั้งใจสอน ให้คำแนะนำในการเรียนรู้ที่เข้าใจ ง่าย	2.68	0.48	มากที่สุด
7	กิจกรรมนี้ ทำให้มีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วม ชั้น	2.72	0.46	มากที่สุด
8	นักเรียนชอบกับการจัดกิจกรรมนี้	2.84	0.37	มากที่สุด
9	กิจกรรมนี้ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข	2.88	0.33	มากที่สุด
10	กิจกรรมนี้ช่วยให้เรียนรู้ได้ดีกว่าเดิม	2.84	0.37	มากที่สุด
รวม		2.73	0.44	มากที่สุด

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 2.73, S.D. = 0.44) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ลำดับที่หนึ่ง ข้อ 9 กิจกรรมนี้ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข ($\bar{X}$ = 2.88, S.D. = 0.33) โดยลำดับที่สอง คือข้อ 8 นักเรียนชอบกับการจัดกิจกรรมนี้, ข้อ 10 กิจกรรมนี้ช่วยให้เรียนรู้ได้ดีกว่าเดิม ($\bar{X}$ = 2.84, S.D. = 0.37) ลำดับที่สาม คือข้อ 1 เนื้อหาในบทเรียนเข้าใจง่าย ($\bar{X}$ = 2.76, S.D. = 0.44)

อภิปรายผลการวิจัย

5.2.1 ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Storyline เรื่อง พุทธประวัติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 80.20/85.20 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ไว้ 80/80 ทั้งนี้เนื่องจากแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ผ่านการสร้างอย่างเป็นระบบ โดยวิธีการที่ถูกต้องครบถ้วน โดยได้รับการตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขจาก อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ ก่อนที่จะนำไปใช้จริง และยังเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ที่เกิดขึ้นจริงจากสถานการณ์แวดล้อมในชีวิตปัจจุบัน อีกทั้งยังมีการกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน ให้ผู้เรียนสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าอย่างกระตือรือร้นโดย มีการเสริมแรงทางบวก ส่งผลให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพทางการเรียนที่สูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ (Khotthong, K., 2014 : 1) การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเป่า (สำราญไชยวิทยา) จังหวัดชัยภูมิ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนบ้านเป่า (สำราญไชยวิทยา) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 30 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่า (t-test) แบบ dependent ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline มีค่าเท่ากับ 76.08/80.41 2) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมการอ่านสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Storyline เรื่อง พุทธประวัติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจาก การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Storyline เรื่อง พุทธประวัติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น ได้ผ่านการวางแผนบทเรียนให้ถูกต้อง มีระบบ โดยมีการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และดำเนินการตามขั้นตอนกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Storyline มีการจัดการเรียนรู้โดย ให้ผู้เรียนฝึกการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ฝึกสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และยังเน้นทักษะการสื่อสาร ให้ผู้เรียนได้ฝึกการแสดงบทบาทสมมติ และสามารถแบ่งหน้าที่กันเองได้ โดย มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามจริง ซึ่งผู้เรียนมีผลงานที่น่า

ยอมรับและบรรลุตามจุดประสงค์ ที่กำหนด สอดคล้องกับงานวิจัย (Tongkoonwong, S. & Jongkonklang, S., 2019) การศึกษาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนรักเมืองไทย 1 อำเภอบึงสามพัน จังหวัดนครราชสีมา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 15 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตามกลุ่มเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย แบบทดสอบทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ การหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test) ผลการศึกษาพบว่า 1) ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 2) ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.2.3 ผลการวิเคราะห์ทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการกิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ เรื่อง พุทธประวัติ นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการสื่อสาร โดยรวม ($\bar{X}$ = 9.71, S.D. =1.09) อยู่ในระดับดี เพื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายครั้งได้ดังนี้ ครั้งที่ 1 ($\bar{X}$ = 8.4, S.D. =0.00) อยู่ในระดับปานกลาง, ครั้งที่ 2 ($\bar{X}$ = 9.12, S.D. =1.30) อยู่ในระดับดี, ครั้งที่ 3 ($\bar{X}$ = 10.20, S.D. =1.12) อยู่ในระดับดี, ครั้งที่ 4 ($\bar{X}$ = 9.71, S.D. =1.09) อยู่ในระดับดีมาก สอดคล้องกับงานวิจัย (Tongkoonwong, S. & Jongkonklang, S., 2019) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้วยการสื่อสารภาษาจีนพื้นฐานโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบสตอรีไลน์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนกุหลาบวิทยาลัยพารากอนที่ศึกษา คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนกุหลาบวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่าง 30 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แผนการจัดการเรียนรู้รูป ภาษาจีนที่จัดการเรียนการสอนแบบสตอรีไลน์และแบบทดสอบวัดความสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า 1) การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน แบบสตอรีไลน์ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการสื่อสาร ภาษาจีน 2) ผู้เรียนภาษาจีนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05และสอดคล้องกับ สมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

5.2.4 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Storyline เรื่อง พุทธประวัติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 2.73, S.D. =0.44) เมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ลำดับที่หนึ่ง ข้อ 9 กิจกรรมนี้ทำให้นักเรียนได้

เรียนรู้อย่างมีความสุข ($\bar{X} = 2.88$, S.D. = 0.33) โดยลำดับที่สอง คือข้อ 8 นักเรียนชอบกับการจัดกิจกรรมนี้, ข้อ 10 กิจกรรมนี้ช่วยให้เรียนรู้ได้ดีกว่าเดิม ($\bar{X} = 2.84$, S.D. = 0.37) ลำดับที่สาม คือข้อ 1 เนื้อหาในบทเรียนเข้าใจง่าย ($\bar{X} = 2.76$, S.D. = 0.44) ทั้งนี้เนื่องจาก การจัดการเรียนรู้แบบ Storyline เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการผูกเรื่องราวให้ต่อเนื่องกัน เรียนรู้จากการแสดงบทบาทสมมติที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน เพื่อให้ได้ฝึกทักษะการสื่อสาร ซึ่งการจัดการเรียนรู้ ที่จัดขึ้นส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการสื่อสาร ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตเป็นอย่างมาก สอดคล้องกับงานวิจัย สาธิตา ทองขุนวงศ์ (2560, น. 1) การศึกษาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนรักเมืองไทย 1 อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 15 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตามกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย แบบทดสอบทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ การหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test) ผลการศึกษพบว่า 1) ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงก่อนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 2) ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงก่อนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ครูผู้สอนควรวางแผนและเตรียมการสอนล่วงหน้า เนื่องจากวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ storyline ต้องมีการดำเนินเรื่องให้ต่อเนื่องกันในแต่ละตอน ซึ่งการเขียนเส้นทางเดินเรื่องให้เชื่อมโยงกันในแต่ละตอนจะใช้เวลานาน โดยเนื้อหาจะต้องมีความกระชับ และเข้าใจง่ายไม่ซับซ้อน
2. การเลือกเนื้อหาที่จะมาสอน ควรเริ่มจากเนื้อหาที่สามารถเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันได้ หรือเหตุการณ์ที่ผู้เรียนให้ความสนใจ
3. ครูผู้สอนควรนำแผนการจัดการเรียนรู้แบบ Storyline ไปประยุกต์ใช้ กับรายวิชาอื่น เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการกระบวนกรคิดที่ต่อเนื่อง และจะส่งผลแนวทางแก้ปัญหาเป็นระบบมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบ Storyline ในรายวิชาอื่น หรือเนื้อหาอื่น และระดับชั้นอื่น ๆ โดยการประยุกต์ใช้สื่อออนไลน์เข้ามามีส่วนร่วม นอกเหนือการเรียนรู้แบบเดิม

2. ควรพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบ Storyline เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดแก้ปัญหาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปปรับใช้กับการจัดการเรียนรู้ รูปแบบอื่น เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องและหลากหลายของข้อมูล

References

- Anantavorasakul, A. (2001). *"The organization of environmental education activities with the form of activities"*. Bangkok: Chulalongkorn University.
- Bell, S. and Harkness, S. (2004). *The Storyline Approach*. Workshop in Thailand : 11-12 December.
- Khotthong, K. (2014). *Development of an English reading skill reinforcement form from ASEAN fairy tales by using learning activities for grade 6 at Ban Pao School, Chaiyaphum Province*. Bangkok: Silpakorn University.
- Lokanuwatsathien, W. & Prasansaph, W. (2018). Achievement in learning with basic Chinese communication using a storyline teaching model for students in grade 4 at Kulabwittaya School. *Graduate School Conference Vol 2, No 1 (2018)*
- Tongkoonwong, S. & Jongkonklang, S. (2019). A Study of English Listening and Speaking Skills of Fifth Graders by Using the Storyline Method. *Kasetsart educational review Vol. 34 No. 1 (2019)*

